

Arrest

**nr. 67 605 van 30 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 mei 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker legde op 27 juli 2009, samen met zijn Belgische vriendin, een verklaring van wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Turnhout.

1.2. Op 27 juli 2009 diende verzoeker tevens een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Verzoeker werd op 31 december 2009 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 20 mei 2011 de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 24 mei 2011 ter kennis is gebracht, luidt als volgt

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [H. M. E. G.], [...] van Egyptische nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de partners.

Uit het samenwoonstverslag dd. 13.05.2011, opgesteld door de politie van Turnhout, blijkt dat betrokkene niet aan te treffen is op het gezamenlijke adres. De inspecteur van de politie kan tijdens deze woonstcontrole vaststellen dat betrokkene verscheidene mails verstuurd naar zijn partner waaruit blijkt dat hij de relatie heeft beëindigd. Er blijken enkel nog spullen van betrokkene aanwezig te zijn die hij niet nodig heeft. Zowel de partner van betrokkene als een vriendin van haar als de burens bevestigen dat betrokkene daar niet meer woont. Uit een verslag van de voornoemde vriendin van de partner van betrokkene blijkt dat betrokkene niet de intentie heeft om nog te proberen om een duurzame levensgemeenschap met betrokkene uit te bouwen. Op de sociale networksite 'Netlog' zou hij zichzelf omschrijven als single.

Hieruit blijkt dat er tussen betrokkenen geen gezinscel meer bestaat.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Eerste onderdeel

De bestreden beslissing beroept zich op artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als ‘Vreemdelingenwet’), en [in] het bijzonder op § 1, 4°.

[...]

Volgens de bestreden beslissing is er geen gezamenlijke vestiging meer. Hiervoor baseert de beslissing zich op een samenwoonstverslag van de politie van Turnhout.

Uit dit verslag (stuk 23) blijkt dat er slechts één woonstcontrole is gebeurd, met name op 13 mei 2011 om 10.15.u.

Alleen al dit gegeven moet de overheid aanzetten tot voorzichtigheid.

Vermits verzoeker een winkel uitbaat (zie stukken 19-20-21-22), was hij niet thuis.

Het verslag is erg subjectief en brengt bijzonder weinig objectieve gegevens aan het licht.

Zo meldt dat verslag dat verzoeker een einde zou hebben gemaakt aan de relatie door emails gericht aan mevrouw [V. D. C.]. Vooreerst is het niet relevant of een van de partijen de relatie beëindigt of beëindigd heeft; wel relevant is het gegeven of er een gezamenlijke vestiging is. De emails waarnaar wordt verwezen, [worden] niet gevoegd noch weergegeven. Bovendien, in zoverre deze emails al zouden bestaan, is de nodige voorzichtigheid geboden, aangezien mits enige kennis van iemands logingegevens, mails kunnen verstuurd worden namens iemand anders.

Verzoeker ontkent niet dat de relatie met mevrouw [V. D. C.] een paar weken wat minder goed is geweest, maar er is geen enkele onderbreking geweest in hun samenwonen. Zij wonen nog steeds samen.

Wel is het zo dat verzoeker en mevrouw [V. D. C.], gestalkt worden door een 'vriendin, mevrouw [M. M.], die zich te pas en te onpas bemoeit met hun relatie, en steeds verzoeker in een negatief daglicht tracht te stellen. Het gaat om een psychiatrische patiënte. Het samenwonenverslag en tevens ook de bestreden beslissing maken melding van een verslag van een vriendin, vermoedelijk deze bemoeizieke 'vriendin'.

Het is niet ernstig te noemen dat een beslissing gemotiveerd aan de hand van een subjectief verslag van een 'vriendin'.

De burens ontkennen ten stelligste dat zij tegen de wijkagent zouden beweerd hebben dat verzoeker niet meer samenwoont met mevrouw [V. D. C.] (zie hun verklaringen — stukken 13 tot 17) Alle burens bevestigen in deze verklaring dat verzoeker samenwoont met mevrouw [V. D. C.] op het adres [...]

Over de aanwezigheid van persoonlijke spullen is het samenwonenverslag erg vaag: "van hem enkel hetgene hij niet nodig heeft". Dit is uiteraard geen objectieve weergave van feitelijke gegevens, wat nochtans wel mag verwacht worden van een politieel verslag.

Waar verzoeker wel zou verblijven, wordt al helemaal niet gemeld. Wel wordt gesteld dat hij zich er om de paar dagen komt wassen.

De eenmaligheid van de woonstcontrole en het totaal gebrek aan objectieve gegevens in het samenwonenverslag had de overheid moeten aanzetten tot voorzichtigheid.

Gelet op deze gegevens was het kennelijk onredelijk om met zekerheid te besluiten dat verzoeker niet woont op het adres de [...] te Turnhout en een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht te nemen.

Bovendien heeft de overheid de plicht om bij de informatiegaring zorgvuldig te werk te gaan. Door voort te gaan uitsluitend op een subjectief verslag, dat gebaseerd is op één enkele woonstcontrole op één tijdstip heeft de overheid onzorgvuldig gehandeld.

Hiermee is de bestreden beslissing op een onredelijke wijze tot stand gekomen en is zij onvoldoende gemotiveerd.

Tweede onderdeel

De bestreden beslissing roept als rechtsgrond artikel 42, §1, 4° Vreemdelingenwet in. Evenwel stelt § 4, 1° van hetzelfde wetsartikel dat deze rechtsgrond niet van toepassing is indien (hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of) de gezamenlijke vestiging (bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of) bij de beëindiging van (het geregistreerd partnerschap of) de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd. waarvan minstens één jaar in het Rijk.

In casu is er een gezamenlijke vestiging van meer dan drie jaar. Het consulaire attest van de Belgische ambassade in Libië (stuk 3) bevestigt dat verzoeker en mevrouw [V. D. C.] samenwonen sinds januari 2007.

De gezamenlijke vestiging in het Rijk heeft minstens één jaar geduurd, vermits aan verzoeker [een] F-kaart werd afgegeven in december 2009.

Verzoeker werkt als zelfstandige en beschikt over voldoende bestaansmiddelen. Hiervan wordt zelfs melding gemaakt in het samenwoningverslag.

Aldus kon artikel 42quater, §1, 4° Vreemdelingenwet niet worden toegepast.

Hierdoor wordt artikel 42quater Vreemdelingenwet geschonden.”

2.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Verzoekers beschouwingen zijn in strijd met de stukken van het administratief dossier, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Immers blijkt uit het administratief dossier dat:

- op 13.05.2011 een negatief politieverlag werd opgesteld, waaruit blijkt dat:
  - o verzoeker niet kon worden aangetroffen bij de woonstcontrole op 13.05.2011, en in het door de partner van verzoeker voor akkoord ondertekende verslag werd gesteld dat “er sinds enige tijd problemen zijn tussen het koppel. [H. M.] heeft een einde gemaakt aan de relatie. Dit heb ik zelf mogen lezen in verschillende emails die [M.] aan [C.] verstuurd. Toch wil zij deze man nog alle kansen bieden.”*
  - o de politie-inspecteur onder punt F van het verslag meedeelde dat:
    - *er wel persoonlijke spullen van mevr. [V. D. C.] aanwezig waren, doch er van verzoeker enkel hetgene hij niet nodig heeft aanwezig was.*
    - *zowel mevr. [V. D. C.], haar vriendin als de burens bevestigen dat [M.] niet op het adres woont. Hij passeert hier om de paar dagen om zich te wassen. Zelfs eten doet hij niet op dit adres.;**
  - o de politie-inspecteur tevens een verslag van de vriendin voegde als bijlage aan haar verslag, en meedeelde dat betrokkene in zijn profiel op Netlog verklaart dat hij single is.**
- er een voorstel voor ambtshalve schrapping is opgemaakt op 12.05.2011 (bijlage aan brief gemeente dd. 17.05.2011);*
- een vriendin van mevr. [V. D. C.], de partner van verzoeker, in haar brief dd. 12.05.2011 duidelijk verklaart dat verzoeker en mevr. [V. D. C.] sedert een halfjaar niet meer samenwonen en een beschrijving geeft van de houding van verzoeker t.a.v. mevr. [V. D. C.].*

Gezien het voormelde heeft de gemachtigde terecht beslist dat er geen sprake meer is van een gezinscel tussen verzoeker en mevr. [V. D. C.], en een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht genomen

[...]

Het is geenszins zo dat de bestreden beslissing enkel gebaseerd zou zijn op het verslag van de vriendin van verzoeker zijn partner, doch daarentegen de vele vaststellingen van de politie-inspecteur zoals deze blijken uit het samenwoningverslag eveneens worden beschreven.

Indien verzoeker meent te kunnen voorhouden dat de inhoud van het politieverlag niet correct is, staat het hem vrij dit stuk van valsheid te betichten.

De verklaringen van burens die verzoeker aan zijn verzoekschrift voegt en die pas zijn opgesteld nadat verzoeker de bestreden beslissing heeft ontvangen (zijnde dus in tempore suspecto), kunnen geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de politie-inspecteur. Verzoeker toont overigens niet aan dat hij enige stappen heeft ondernomen tegen het verslag van de politie-inspecteur, zodat hij er niet in [slaagt] zijn beweringen hard te maken.

Terwijl het administratief dossier daarenboven ook een brief bevat dd. 26.05.2011 die mevr. [V. D. C.] heeft geschreven, en de reactie hierop van de politie-inspecteur. In deze schriftelijke reactie geeft de politie-inspecteur duidelijk te kennen dat:

- zij sedert februari 2011 bijna wekelijks door mevr. [V. D. C.] gecontacteerd werd, deze haar te kennen heeft gegeven dat [M.] haar verlaten had en een verhouding had met een verpleegster, zij telkens heeft meegedeeld dat [M.] nooit bij haar slaapt, maar dat zij hem nog alle kansen wil geven,*
- [M.] slechts eenmaal in het appartement is geweest tijdens de bezoeken van de politie-inspecteur,*
- de politie-inspecteur meermaals getuige was van telefoongesprekken waarin verzoeker mevr. enkel als slaaf gebruikt, en ook de e-mails heeft gelezen waarin verzoeker een einde stelde aan de relatie,*

- de politie-inspecteur van een buurman heeft vernomen dat mevr. [a]an de burens vroeg een schrijven te ondertekenen waarin de burens verklaarden dat [M.] wel op haar adres woonde, ...

Tevens is de outprint van netlog dd. 14.05.2011 toegevoegd aan het administratief dossier, waarin verzoeker zichzelf als single omschrijft.

Gezien het voormelde zijn de beweringen van verzoeker in zijn verzoekschrift uiterst ongeloofwaardig, en kunnen zij geen afbreuk doen aan de beslissing van de gemachtigde. In casu kan enkel worden vastgesteld dat de gemachtigde, gelet op de stukken en gegevens waarover deze beschikte op het ogenblik van het nemen van zijn beslissing, geheel terecht heeft beslist dat het verblijfsrecht van verzoeker diende te worden beëindigd bij gebreke aan een gezinscel.

Er is geen sprake van een onzorgvuldig optreden door de administratieve overheid.

De beschouwingen van de verzoekende partij niet meer zijn dan ongestaafe, vage en niet ernstige beweringen, en kunnen niet worden aangenomen. Nergens blijkt dat de bestreden beslissing noch wat de feiten, noch wat de beslissing zelf betreft, in strijd kan worden geacht met het zorgvuldigheidsbeginsel.

De gemachtigde handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief. Terwijl de bestreden beslissing ten genoeg van recht werd gemotiveerd met draagkrachtige motieven die de bestreden beslissing afdoende ondersteunen in feite en in rechte.

Tot slot laat verwerende partij gelden dat ook verzoekers tweede onderdeel van het enig middel niet kan worden aangenomen. Verzoeker meent dat voldaan is aan de uitzonderingsvoorwaarde van art. 42quater §4, 1° van de Vreemdelingenwet, doch vergeet kennelijk dat art. 42quater §4 eveneens voorwaarden stelt waaraan voldaan moet zijn, hetgeen verzoeker in casu niet heeft aangetoond.

[...]

Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat hij blijkens een pas voor het eerst bij het verzoekschrift gevoegd consulaire attest, met mevr. [V. D. C.] samenwoont (eerst in Libië) sinds 01.2007, en vervolgens poneren dat hij als zelfstandige werkt en over voldoende bestaansmiddelen beschikt, zonder dat hij zich hierop heeft beroepen t.a.v. de gemachtigde.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kan enkel rekening houden met de gegevens die hem ter kennis waren op het ogenblik van de beslissing. Verzoeker heeft niet voldaan aan de op hem rustende plicht om de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid in te lichten over de eventuele feiten die de toepassing van de uitzonderingsbepaling konden verantwoorden, verplichting die nochtans op verzoeker rustte.

Verwerende partij verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 30.005 dd. 17.07.2009):

“De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat verzoeker op enig ogenblik voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid op de hoogte stelde van het feit dat hij weliswaar geen gezinscel meer vormde met zijn echtgenote maar toch van oordeel was dat hij kon genieten van een verder en autonoom verblijfsrecht omdat hij het slachtoffer was van huiselijk geweld of dat een andere bijzonder schrijnende situatie zich voordeed. Verzoeker ontkent bovendien niet dat deze verplichting op hem rustte en verwijst in zijn repliekmemorief zelfs uitdrukkelijk naar het feit dat de bevoegde minister in antwoord op een parlementaire vraag stelde dat het familielid dat het huishouden verlaat wel het initiatief moet nemen om het behoud van het verblijf aan te vragen en de redenen hiervoor aan te tonen.

Er kan bijgevolg niet ingezien worden hoe verweerder — nu verzoeker zelf in gebreke bleef om zijn standpunt en de volgens hem dienstige inlichtingen over te maken — rekening kon houden met verzoekers visie bij het nemen van de bestreden beslissing”.

Terwijl tevens moet worden vastgesteld dat verzoeker bovendien ook nalaat aan te tonen dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, ofschoon deze voorwaarde eveneens wordt gesteld in art. 42quater §4 van de wet.

Aldus komt andermaal vast te staan dat verzoekers verwijzing naar art. 42quater §4 van de Vreemdelingenwet in casu niet dienstig is.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite.”

2.3. De Raad stelt vast dat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht in casu dient te worden beoordeeld in het kader van de toepassing van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd als volgt:

“§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

1° er wordt, op basis van artikel 42bis, § 1, een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering, gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element, enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk;

2° hetzij het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°;

dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° hetzij het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.”

Verweerder heeft het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd, op grond van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, na te hebben vastgesteld dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging met zijn echtgenote.

In een eerste onderdeel van het middel erkent verzoeker dat de relatie met zijn echtgenote een paar weken minder goed is geweest doch stelt hij dat er geen enkele onderbreking is geweest in hun samenwoning. Hij meent dat het niet redelijk is en getuigt van een onzorgvuldige feitenvinding om de bestreden beslissing te steunen op één enkele woonstcontrole. Hij voegt hieraan toe dat het verslag van de woonstcontrole “*erg subjectief*” is.

De Raad merkt evenwel op dat de stelling van verweerder dat er geen gezamenlijke vestiging meer is van verzoeker en zijn partner gebaseerd is op een grondig onderzoek dat werd doorgevoerd door de wijkagent. Uit het verslag van deze politiefunctionaris blijkt dat de vrouw met wie verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde verklaarde dat er problemen waren, dat verzoeker een einde maakte aan hun relatie en dat hij niet langer bij haar woonde, doch wel nog naar de echtelijke woning kwam om er zich te wassen. Tevens wordt in dit verslag geduid dat een vriendin van deze vrouw en de burens het gegeven dat verzoeker niet meer effectief op het gezamenlijke adres woonde bevestigden, dat op het gezamenlijke adres enkel persoonlijke voorwerpen van verzoeker die hij niet nodig had werden aangetroffen en dat verzoeker op Netlog aangaf “*single*” te zijn. Op basis van deze vaststellingen is het niet kennelijk onredelijk om te besluiten dat er van een gezinscel geen sprake meer is. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zijn stelling dat het onderzoek naar de gezamenlijke vestiging niet zorgvuldig zou gevoerd zijn. Hij kan evenmin gevolgd worden waar hij lijkt te willen aangeven dat verweerder twijfels diende te hebben omtrent de correctheid en objectiviteit van de hem verstrekte gegevens. Deze gegevens zijn immers gebaseerd op vaststellingen van een politiefunctionaris en gelijklopende verklaringen van de vrouw met wie verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde, haar vriendin en de burens, waarbij moet worden toegelicht dat zowel de vrouw die verzoeker als zijn partner omschrijft als haar vriendin hun verklaring ondertekenden. Verzoeker betwist verder niet dat hij op Netlog onder de rubriek “*liefdesstatus*” aangaf “*single*” te zijn.

Verzoeker geeft, in het tweede onderdeel van zijn middel, niettemin correct aan dat artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet op grond van § 4, 1° van hetzelfde artikel “*niet van toepassing*” is indien hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk en voor zover de vreemdeling die als familielid van een burger van de Unie tot een verblijf werd toegelaten aantoonde werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en zijn familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te

zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet. Verzoeker geeft aan dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 42quater, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt in de eerste plaats dat er gedurende meer dan drie jaar sprake was van een gezamenlijke vestiging tussen hem en zijn partner. Hij verwijst hiervoor naar een consulaire attest van de Belgische ambassade in Libië. Daarnaast stelt hij dat de gezamenlijke vestiging in België minstens één jaar heeft geduurd, nu hem in december 2009 een F-kaart werd afgegeven. Verder geeft hij aan te werken als zelfstandige en voegt bij zijn verzoekschrift een op 8 juni 2010 afgeleverde beroepskaart voor vreemdelingen en stukken waaruit blijkt dat hij sinds 1 augustus 2010 een onderneming heeft opgestart en als zelfstandige is ingeschreven bij een sociaal verzekeringsfonds.

Het consulaire attest waarnaar verzoeker verwijst dateert van 29 maart 2009 en de Raad stelt vast dat dit attest zich bevindt in het door verweerder overgemaakte administratief dossier. Dit attest werd immers reeds aan verweerder overgemaakt in het kader van de door verzoeker op 27 juli 2009 ingediende aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verweerder kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat dit consulaire attest pas voor het eerst wordt gevoegd bij het verzoekschrift. In het attest bevestigt de Belgische consul in Libië dat verzoeker en zijn echtgenote, *“tot bewijs van het tegendeel”*, als levenspartners hebben samengewoond in Libië sinds januari 2007 tot 29 maart 2009. Bij voormelde aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie voegde verzoeker verder ook een op 7 juli 2008 door een notaris te Turnhout opgestelde overeenkomst tussen verzoeker en zijn echtgenote, waarin zij verklaren sinds januari 2007 samen te wonen in Tripoli en een gemeenschappelijke huishouding te voeren en een aantal aspecten van hun samenwoning regelen ingeval zij in onderling overleg besluiten zich in België te vestigen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op 27 juli 2009 het Rijk is binnengekomen in het bezit van een nationaal paspoort voorzien van een visum type C, dat door de Belgische autoriteiten werd afgeleverd met het oog op het bezoeken van zijn partner. Verzoeker legde dezelfde dag, samen met zijn Belgische partner, een verklaring van wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Turnhout en op 31 december 2009 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart. Er dient derhalve te worden gesteld dat er in het administratief dossier aanwijzingen voorhanden waren waaruit blijkt dat er sprake kan zijn van een gezamenlijke vestiging tussen verzoeker en zijn Belgische partner die minstens drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk en dat bijgevolg verzoeker zich mogelijk in een situatie bevindt zoals voorzien in artikel 42quater, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet. Aangezien artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid die verweerder toekomt om toepassing te maken van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet beperkt, kan van een zorgvuldige overheid worden verwacht dat deze, in de situatie zoals deze zich voordoet in voorliggende zaak, verifieert of verzoeker op zelfstandige basis zijn verblijfsrecht kan behouden. In casu blijkt noch uit de motivering van de bestreden beslissing noch uit de stukken van het administratief dossier dat verweerder enig verder onderzoek heeft verricht naar de toepasbaarheid van artikel 42quater, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet en dit ondanks het feit dat er belangrijke aanwijzingen waren dat deze wetsbepaling van toepassing was.

Verweerder geeft aan dat het aan verzoeker toekwam om zich uitdrukkelijk te beroepen op artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet en hierbij alle vereiste stavingstukken te voegen. Hij wijst erop dat hij slechts rekening kon houden met de gegevens die hem bekend waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en dat verzoeker ook thans in gebreke blijkt om aan te tonen dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. Er werd evenwel reeds vastgesteld dat er in het administratief dossier wel degelijk aanwijzingen voorhanden waren dat verzoeker zich bevindt in de situatie voorzien in artikel 42quater, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet. Niet alleen bevinden zich in het administratief dossier stukken met betrekking tot de relatie die verzoeker reeds voor zijn komst naar België had met de vrouw met wie hij naderhand een verklaring van wettelijke samenleving aflegde, uit het dossier blijkt ook dat verzoeker een winkel uitbaatte en dus als zelfstandige actief was. Verweerder kan daarnaast bezwaarlijk voorhouden dat het aan verzoeker toekwam aan te tonen dat hij over een ziektekostenverzekering beschikte of om andere stavingstukken voor te leggen, nu niet blijkt dat er op enig ogenblik voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing enig contact is geweest tussen verweerder en verzoeker of dat verzoeker in de mogelijkheid is gesteld om zijn argumenten en de aanvullende bewijsstukken die hij bij zijn verzoekschrift voegt aan te brengen.

Verzoeker kan derhalve gevolgd worden in zijn standpunt dat verweerder naliet zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Doordat verweerder nagelaten heeft te onderzoeken of artikel 42quater, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing is, ondanks het feit dat hiertoe aanwijzingen bestonden, dient ook te worden gesteld dat niet blijkt dat hij zich op correcte feiten heeft gebaseerd en dat hij op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is

gekomen dat hij zonder meer toepassing kon maken van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, zodat ook de materiële motiveringsplicht werd miskend.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 mei 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK